

MAARTEN.

(*opgewonden*). Michiel zit op den toren als een kikker op een kluitje. (*tot den grooten slungel*.) Lamme Lammerts, dat doe jij 'em niet na!

MEESTER.

(*van den stoel geklommen, met de plak zwaaiende; voor het venster gekomen, geheel door wat hij ziet meêgesleept*.) Dat's den Heer verzoeken! Daar zit de rekel waarentig op den ronden kloot bij den haan! En hij verzuimt de school! Galgenaas! Als je straks beneden komt...! Maar het Belialskind kan niet meer omlaag! De werklui nemen de ladders van de stellaadje weg! Dat's de vinger Gods, kinderen! Zóo wordt „het stukjes draaien” gestraft! Merkt het op, kleine gauwdieven, en doet er je voordeel meê!

LAMMERT.

Ja-wel Meester!

MAARTEN.

Hij komt om laag zonder leer! Hij lapt 't 'em! Goddorie, met zijn eenen hiel trapt hij de leien stuk! Hij zakt al naar de goot.

MEESTER.

(*zijns ondanks*) Hou je vast! Als je draaierig wordt sla je te pletter!

LAMMERT.

Juist, Meester!

MAARTEN.

(*met minachting tot Meester*.) Een jongen als Michiel wordt niet draaierig! (*buiten een geroep van verschillende stemmen; duidelijk klinkt het: Blijf daar zitten! Een leer! een leer!*)

MAARTEN.

't Hoeft niet! Kijk, kijk! Hij zit al op den omgang!

MEESTER.

Daar klimt hij de leuning over! (*zijn oogen sluitend*.) Ik kan 't niet aanzien! Kinderen, je zult aanstonds een plof hooren en dan spat hem het bloed de hersens uit! Zijn arme ouders!

(*de kinderen klappen in de handen; van buiten gejoel en gejuich*.)

MAARTEN.

Nou, wat zei ik je? Hij is er! (*tot Lammert*) Slungel, hou jij je schelvisch-oogen ook niet dicht?

LAMMERT.

(*kwaad*). Waarom zou ik, lobbies?

MEESTER.

(*Maarten een slag gevende met de plak*.) Ook? Ook? Wie kneep er zijn oogen dicht? Heb ik je niet gezeid te pronk te gaan staan? Gauw! (*naar den wand wijzend achter den stoel*) een half uur met de armen in de hoogte! (*Teruggaande naar zijn zetel*.) Die kwajongen, wat heeft hij mij een angst aangejaagd! Daar zal hij voor boeten! (*weer gezeten*) 't Is tijd, dat we de